

Krajtsovits Katalin

Lebegés

Mindig szerettem hanyatt fekve a vízen lebegni, elengedni mindent, csak a víz és a testem kölcsönhatására bízva magam, nézve az eget a csillagokat.

Most a Lét vizén lebegve hagyom vigyen, ragadjon ismeretlen tájakra az érzelmek tengerén.

Nem érdekel, hogy süllyeszt vagy épp emel... csak lássam az égen azt a Csillagot... mely tudom: rám ragyog...

Rám ragyog míg élek s míg élek: remélek!

Remélem: egyszer megfoghatom kezemben tarthatom.... csillagfényével betakarózhatok...

De addig lebegek a Lét vizén, nézem a Csillagomat...